

zinou, jog mekas sīkart neuzklyp. Mel-
kos bereik nidegi, ir augis nēgso,
tik mēlynos lēpmelis dar tebelaižo
aprykaidus zarijas.

4

Slaidy istaisymas

Staiga us lango, prie pat lau-
tyju duru, isgirstu zingsnius ir
nedristu ne panjudinti. (tikliu. apl.)
Kors zingsnicai pasistami, zinou, jog
mekas sīkart neuzklyp. ^{salut. s.} (s tarp.)

Gyvenimas duotas nēnā
kartā...

Jrissiamē kambaryje, kampe
stovi maza raikiska lerele. Taj
margu saskuciu, baltose paklo-
dese isruptas tyliai mēga

masylis, bernyteje loukydamas ciuk-
stuka. Prieciu, pasisteni s masi-
je nutvrima, ramicia sau nu-
sisypsai ir nūmasta. Koks gi
jis dar nedidelis! Niskas priis
akis: gyvenimo dāicugsmas, skaus-
mas, sikhme, negandos... Taip, kiek
dar jam teks isnyti, nyvanti,
pajauti. Nejeicia prisimeni savo
raikyste. Jant tavo patalo kras-
to nūmastaiciusi sidi mama,
nadede sivelny delha tau
ant haktes. Juk bevo taip, ar
ne? Vaisoluoce pasihia masas
pliusinis mēshukas, ne hu-
rino visuo net eidarai gulti.
Kos ryta jis pabusdamas
rasdarai salia. O ar prisimeni
prasakas, kuriot dāicugdarot tavo
sidi ir ramudarot nēla.
Ja devigalni slobing, bjeu-
nē ragana ant sluotes, ver-

kiancia, kigute ir karaliaus ūmus.
Jaij. Be abejo, tu gali jas pa-
siskaityti ir dabar, tačiau jau
nebe tas pats. Jau nei masai.
Javę nedominia raiškos li-
ksmybis: rūpuoklis, šaitkai, saldai-
niai... Jau reikia daug dau-
giau. Šito, ano... ~~Atsistat~~ susirai-
sūs galros. Jaij, aišku, problemas
baigia prilegti prie žemės. Ai,
kaip gaila, kad jau miške-
da nepatirsi to raiškos dėsniug-
smo, kai mama atneša uou-
ja lėlę ar mažytį sunelę. Ne,
to nebus. Jos praijo, tas negrū.
Nerk neverk ^{uxi}, raudok atrinidat ^{du},
juokis ar sypsokis, praetis ne-
grū. Negrū, ir tik. O juk
kartais norisi atrukti gyvenimo
rodyklę bent truputį atgal.
Bet ir nel tavo pastangos
sugrįdaios. Tačiau neskubik, pa-

miršk to būria minti, kad
praetis nesugrįsi. Gyvent,
dėi dūlis jaunyste, mylik. Nėvarbu,
kad aplink vien rūpėdai ir
nesėkėmis. Jūtėrik s jas ramiai,
mėtėsdama sau nėlos. Jol ek-
se garvais, šriok, kai ję
neliks, neliko miškė.
Kasylis pabudo, parauiste ir
sydromu akylim pavėlge s tave.
Ję ramiai paėmū ję ant
rankų, pabūriarvai s kaitytę.
Jaij, ję tavo. Ar verta sielo-
tis dėl praetis, kai turi ję,
savo mažą kūdikielį, kuris tiki-
si ir laukia ir tavo nisko, ką
gali duoti motina. Pamatyti, atis
laikas, ir ję, kaip ir visi rai-
kai, pasakys tau "mama". Jaij
tu apsidėiugsi, bet prisiminsi,
kad gyveni was neturi juod-
rasio, nevyti nėria pilugę

kartilios asarq. "Jas bes adity?" -
paklausė savęs. Nargiai ar ta-
vo svajonės išsipildys. Nors tau
atrodo, kad tu nežinai daug
nori. Mėtenka tau pagalvoti
apie ką nors matavus, rishas
būna atvirksčiai. Jau skaudu.
Jū keiki lihimą... Bet nerasta.
Jam?.. Ar nuo to bus lengviau?
Ar nuo to kas nors parinks?
Saulė patelės ir vakarų, saugus
pirmuo mirs, pašuk gimis, nu-
vys gėles, tik po to nusypis... Ak...
Jai nebū. Jmogus tarsi pės-
tininkas didelėje gyvenimo kny-
goje. Jare stumia kas ko kias
ant gamtinės jėgos, ir tu ciai.
Menori, bet pakūsti. Nererk, pati
isitikiuosi kad kitai nebū.
Ar Bet kas is to? Miki, - pa-
sakysi tu ir rēl pasrelgū
& masylė, ramiai gulinti tau

ant rankų ir tarsi:
- Sūneli, kada tu nusaugi? Man
taip reikia pagalvinti.
& gal ir ne. Gal visai
taip nesakysi ir nedausi. Jū
ar cū paistau nesgmanes? Jēt
pamatysi, rēl tēk taip bes. ✓
Jei ne taip, tai bent paus-
siai.

Pracis daug metų. Jare
galva puos žili plaukai. Jū
priešiminti, kad ar tau kas-
kada visa tai sakiau, o
tu neteijai ir manei, kad
kada nors adity galėsi papus-
ti pūst reja, parpūstⁱⁿ liki-
uosi. Jū atsigtė: atgal ir
išvyti mundūkūnig metų vis-
tūnė ir. neparai, kad tai
bevo tavo gyvenimas, nepū-
tas is mciars vytelis. Sekundis,
valaudos, dienos... Jōs rinko pa-

mažu, palikdamas pidsalus ant
tavo veido. Jos šimtas litai, ta-
čiau tau atrodo, kad jis tikti
palikė ir nesuspėjai suvokti
visha padaryti, padaryti taip,
kaip tu norėjai, kaip lipi tavo
protas, sąžinė. Jomel tu dar
labiau įsitikinsi, kad gyveni-
mas duotas vėnu karta, kad
ne mažiaušio malonumo ne-
patirsi dar karta, taip pat, kaip
pirmaji. Bet kas tau liks
daryti? Nieko... Tu dar karta
visha apgalvoni ir pasivėlgi s
savę neaugusi rūnė.

5/4